

gyék a munkát, mielőtt sérelmeik orvoslást, munkabérük pedig megfelelő rendezést nem nyer.

A munkásság csakis ilyen alapokon nyújthat békejobbot, de korbácsütésekre és fenyegetésekre soha.

»Leváltották« a rendőrséggel és adófelelőssel fenyegetődző alsóvárosi gyűjtőt

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország szerdai számában szóvá tette a terrorisztikus módon fellépő gyűjtő-gépfatalembert alsóvárosi szereplését. A fiatalember a régi kurzusidők szellemében próbálta rávenni a hisztériás polgárokat, hogy adakozzanak és rendőrséggel, meg adófelelőssel fenyegette meg a polgárokat. A fiatalember fellépése érthető felháborodást keltett Alsóvárosban, a rendőrség cikkünk nyomán azonnal megindította a nyomozást, hogy a nevével visszaélő fiatalember garázdálkodásait megszüntesse.

A nyomozás sikerrel jár. A rendőrség megállapította a szöke fiatalember személyazo-

nosságát, ugyanakkor érdekes dolgok tudódtak ki.

A rendőrségen ugyanis jelentkezett egy Kálmán Antal nevű egyén, aki kijelentette, hogy a gyűjtési engedélyt ő kapta, de a munka gyorsabb tempója érdekében őt másik fiatalember végezte az adományok gyűjtését. Kálmán Antalnak a rendőrség tudomására adta, hogy a gyűjtőgépfatalembert milyen módon lép fel egyes helyeken, mire Kálmán a gyűjtőgépfatalembertől azonnal eltávolította az erőszakoskodó fiatalembert, aki — értesülésünk szerint — már el is hagyta Szegedet.

A Belyárosi Mozi hétfőn színdarab bemutatja a világháború egyik legnagyobb tengeri ütközetét

az 1914 december 8-iki

Falklandi csatát

mely az angol tengerészeti hivatal eredeti felvételeiből van összeállítva.

Tízévi fegyházra ítélték Meszes Pétert, a kései Rózsa Sándort

A halasiak és pusztamérgesiek harca a törvényszék előtt

(A Délmagyarország munkatársától.) Halálosvégű verekezés utolsó felvonása játszódott le pénteken a törvényszék Vild-tanácsa előtt. Meszes Péter 34 éves pusztamérgesi földmíves volt a vádlott. A vád: augusztus 21-én hajnali 4 órakor Gazdag Balázs földmíveset doronggal agyonütötte. Kilenc órakor a folyosó ünnepi ruhába öltözött tanyaiakkal van tele. Itt vannak a tanúk, a rokonok és a haragosok. A vádlott igénytelen ember, a hatalmas bekecsben majd elvész.

— Nem érzem magam bűnösnek, — így kezdi mindegyik vádlott, így kezdi Meszes Péter is.

Az elnök azonban eléje tárja a csendőrség és a vizsgálóbíró előtt tett vallomását, ahol bűnösnek mondta magát.

Beszéde során olyan részletek kerülnek a bíróság elé, melyek

a legvadabb betyárvirtust

is megszégyenítik.

Szent István napjának estéjén bál volt a Farkas-féle vendéglőben. Reggeli négy óráig folyt a dárúdó, négy órakor felkerekedtek a bálozók és ki-ki elindult hazafelé.

A bálban már két részre oszlott a társaság.

A pusztamérgesiek néztek farkasszemmel a halasi legényekkel.

Az egyik halasi legénynél már a bál alatt revolverért motoztak a csendőrök. A harc megbeszélte dolog volt. A mérgesiek a Magyar-tanyánál husángokkal várták a karókkal felszerelt halasiakat. Először kövek, féltéglák röpödtek, majd beleszólt az ütközetbe a karó is. Formálisan harcolt a két párt. Itt is, ott is akadt katonaviselt ember, akiknek utasítása szerint hol előre nyomultak, hol hátráltak.

Meszes Péter nem akart belekeveredni az ütközetbe. Valahogy azonban mégis oda került. Először őt ütötték meg úgy, hogy eszméletét veszítette egy percére és a földre bukott, majd feltápáskodott és a mellébe heverő karóval valakit fejbeütött.

— Hogy került magához a szőlőkaró? — kérdezi az elnök.

— Rengeteg karó hevert ott szanaszét, — mondja.

— Hogy kit üttem meg, nem tudtam s hogy az illető meghalt, azt sem tudtam. Ittas is voltam, meg el is szédültem. Az ütés után a karót eldobtam és elszaladtam.

A verekezés kezdetén a halasi legények előtt Hatvani Gábor érkezett kocsin a Magyar-tanyához. A kocsin ült a felesége is. Hatvani fia volt az, akit a csendőrök a bálban megmozdítottak.

A vizsgálóbíró előtt azt vallotta Meszes, hogy mikor meg akarta ütni Hatvanit, elébe állott Gazdag és azt mondta, hogy ne bántsa az öregot.

Erre ütötte le. Hatvanit nem bántotta.

Hatvani Gábor, a 60 éves halasi gazdálkodó tanuskodik először. Ő egész másképp tud mindent. Kocsin jött a feleségével, mikor a mérgesiek megtámadták őket.

Megrohanták a szekert, lefogták a lovakat.

A felesége ijedten kérdezte, kik ezek a rabiók?

— Meszes Péter vagyok, — mondta Meszes a kocsihoz ugorva és megütötte Hatvanit. Farkas Antal még biztatta Meszeset:

— Akit megütsz, úgy üsd meg, hogy soha többé ne vegyen lélegzetet.

Ekkor szólt bele Gazdag, hogy ne bántsa az öregot. Meszes fölkapta a karót és

úgy vágta fejbe Gazdagot, hogy csak úgy recsegt a feje.

— Olyan ütés volt, hogy egy bikát is agyonüthetett volna vele.

De az öreg vallomásán meglátszik, hogy nem teljesen elfogulatlan.

Hatvani Gábor után sorba jönnek a tanúk. Az első hat tulnyomórészt halasiakból áll.

Farkas Antal nem tudja ki ütötte le Gazdag Balázst, mert ő is »le volt verve«.

Az egyik csoport szerint Gazdagot nem is volt bot, nem is verekedett. A másik csoport szerint Gazdag ütötte le előbb Meszeset.

Ahány tanu, annyi féleképpen mondja el az esetet:

Farkas Sándor, Gazdag Lola, Gárgyán József, Bori Miklós, Bori Pál és a többi bálozó-verekező.

Az öreg Hatvani, mint egy vajda trónról a tanúk padján. Fölcsillan a szeme, valahányszor a bandájáról beszél a tanu és büszkén néz szét a terembe. Hamiskán hunyorog, ha arról beszélnek, hogy a halasiak ütötték a mérgesieket.

Az egyik tanu arról beszél, hogy verekezés közben Hatvaninét odakiáltott a fiához:

— Ne löj közibük, mert halásit is találhatsz!

Dr. Ács Sándor terjesztette elő ezután szakértői véleményét. A tanukihallgatások oly sokáig húzódtak, hogy félkettőkor ebédszünetet adott az elnök.

Délután négy órakor

kerül a sor a pörbeszédre.

Dr. Mihályffy István ügyész szándékos emberölés büntette miatt kéri elítélni a vádlottat. Beszéből ültötte le Gazdagot.

A védő, dr. Kersch Ferenc, halált okozó súlyos testi sértés miatt kért enyhe büntetést.

Félhatkor hirdeti ki az elnök az ítéletet. Bűnösnek mondta ki a bíróság Meszes Pétert

szándékos emberölés büntetésében és ezért 10 évi fegyházra ítéli.

Indokolásában kimondta a törvényszék, hogy a vád érvelését kellett elfogadni, mert a tanu-

vallomásokból is, de a vádlott előadásából is megállapítható, hogy Gazdagot ő ütötte le, hogy Gazdagot bot nem volt, hogy önvédelem esete sem forog fenn.

Meszes Péter felbuzgott az ítélet ellen, az ügyész megnyugodott.

Aztán felszedelőzködik a két párt. Hatvani Gábor a halasiak élére áll és megindulnak hazafelé. De a pusztamérgesiek pillantásából megállapítható, hogy az ügy korántsem zárult le.

A folyosó már sötét, az egyik padról szivettépd zokogás hallatszik. Meszes Péterné sir, nehéz, csukló zokogással, mert elvette a törvény az emberét hosszú, tíz évre. Ezen még a halasiak is megilletődnek és csendben elcöcögnek.

A Magyar Hét

Irtó: Wimmer Fülöp.

Amióta az »Oesterreichische Woche« mintájára nálunk egy Magyar Hét rendezése elhatározott, több erre talán hivatottabb és mindenestre jobb tollu egyén foglalkozott már ezen igazán minden tekintetben hazafias ügygel, mégis kötelességemnek tartom, mint a szegedi kamara területén létesített központi szervező bizottság elnöke, hogy az ügyet a magam részéről is minden érdekelte szíves figyelmébe ajánljam. Le kell ugyan mondanom arról, hogy a »Magyar Hét« ügyéről újat mondhasak, különösen azért is, mivel minden magyar kereskedő és iparos, sőt minden magyar fogyasztó előtt is nyilvánvaló, hogy ennél igazibb, szentebb, de egyáltalán egyszerűbb és kézenfekvőbb ügy a mai közgazdasági életünkben alig képzelhető.

350 millió pengővel többet fizettünk a kereskedelmi mérleg pontos adatai szerint 1927-ben a külföldről behozott árukért, mint amennyit a külföldre kivitt árukért kaptunk. Ezen adat láttára, hangsúlyoznom sem kell, hogy ezen majdnem katasztrofális helyzet javítására mindenáron törekednünk kell.

Melyek most már az eszközök arra, hogy ezen egész közgazdaságunkat fenyegető helyzetet megszüntessük, vagy lényegesen megjavítsuk, — kivitelünk emelése, vagy az import megszorítása.

Nem kell magyaráznom különösen annak a közönségnek, amelynek ezen soraim szólnak, azt, hogy sokat tehetünk ugyan az export emelésére is, különösen ha áldatlan viszonyaink megjavulásának, illetve az az ellentét megszüntetésének, amely, sajnos, nálunk — ahelyett, hogy bajunkban összefognánk — az egész vonalon uralkodik, még ott is, hogy ellentét van a kereskedelemügyi és a földmívelésügyi minisztériumok között, hogy kettőjük közül melyiknek feladata az export szervezése és ezen ellentét miatt a kivitelnek annyira szükséges céltudatos szervezését az egyik oldalon most még csak tanulmány tárgyává tesszük!

Kétségtelen azonban az, hogy sokkal hathatóbb eszköz a kereskedelmi mérleg javítására az import megszorítása, amely irányban az egész ország igazán komoly összefogása rövid belátható időn belül nagy eredményeket érhetne el.

Itt elérkeztünk most már a »Magyar Hét« feladatahoz és céljához, amely abból áll, hogy vegyük meg a belföldi ipar árát még némi kis áldozat árán is, amelyet minden kereskedő és fogyasztó az egész ország közgazdaságának megmentésére szívesen kell, hogy meghozzon és ha ily módon a megcsenkitott országunkban hiányzó fa, vas, só, stb. szükségletek behozatalával, sajnos továbbra is a külföldi államok közgazdaságát támogatnunk kell, — mégis a helyzet meglehetősen ismeretével igen sok millió értékű áru behozatalát és kereskedelmi mérlegünknek ugyanannyi millióval való javítását biztosan elérhetjük.

Ez irányban természetesen nemcsak a kereskedőket és fogyasztókat, de a magyar ipart is kötelesség elé állítja a »Magyar Hét«, azon kötelesség elé, hogy kövessen el mindent és hozza az ipar is a legválságosabb áldozatokat, hogy árujával minőségben, árban és feltételekben a külfölddel versenyezhesen. Ezt a magyar ipar bizonyára nemcsak hazafiságánál, de jól felfogott saját érdekében is meg fogja tenni, ennek a tanujelét már a »Magyar Hét« folyamán is kétségtelenül meg fogja adni és ha így egyrészt a kereskedők és fogyasztók, másrészt a magyar iparvállalatok komolyan teljesítik a reájuk háruló kötelességet, amellyel kétségtelenül saját helyzetüket is előmozdítják, akkor a »Magyar Hét« fő és majdnem egyetlen célja, annak állandósítása valóra fog válni.

Esőernyők gyári áron
Pollák Testvérekénél
Széchenyi tér és Csekonics u.

Szombaton és vasárnap délután
szalonzene és 5 órai tea
a »ROYAL«-ban. 380